

HORATIUS

Ur *CARMINA*

I, 22

Integer vitae scelerisque purus
non eget Mauris iaculis neque arcu
nec venenatis gravida sagittis,
Fusce, pharetra,

5 sive per Syrtes iter aestuosas
sive facturus per inhospitalem
Caucasum vel quae loca fabulosus
lambit Hydaspes.

10 Namque me silva lupus in Sabina,
dum meam canto Lalagen et ultra
terminum curis vagor expeditis,
fugit inermem;

quale portentum neque militaris
Daunias latis alit aesculetis
15 nec Iubae tellus generat, leonum
arida nutrix.

Pone me pigris ubi nulla campis
arbor aestiva recreatur aura,
quod latus mundi nebulae malusque
20 Iuppiter urget;

pone sub curru nimium propinqui
solis, in terra domibus negata -
dulce ridentem Lalagen amabo,
dulce loquentem.

Den som lever redligen, fri från brott, be-
höver icke mauriska spjut, ej båge,
Fuscus, ej förgiftade pilar i ett
svällande koger,

om han ock i brännande heta Syrten
färdas, genom Kaukasus' karga obygd,
längs den strand som sköljs av Hydaspes sägen-
susande vatten.

Ty en gång då Lalage jag besjög på
promenad - för långt - i sabinerskogen,
klar med sysslor, flydde en varg för mig fast
ej jag bar vapen;

sådant monster krigiska dauner aldrig
sett i vida skogar av ek, ej heller
Jubas land, förtorkade lejonamman,
fött och gett näring.

Ställ mig uppå isiga fält där inget
träd av sommarns värmande fläktar livas,
molns och dimmors trakter i världen vilka
Juppiter plågar.

Ställ mig uppå platser där solens vagn går
alltför nära, öknar som hus ej byggts i -
älska skall jag Lalage, ljuvligt glättig,
pladdrande ljuvligt.

Översättning: Ulf Swedjemark

HORATIUS

Ur *CARMINA*

II, 14

Eheu fugaces, Postume, Postume,
labuntur anni, nec pietas moram
    rugis et instanti senectae
    afferet indomitaeque morti,

5 non, si trecenis, quotquot eunt dies,
    amice, places illacrimabilem
    Plutona tauris, qui ter amplum
    Geryonem Tityonemque tristi

compescit unda, scilicet omnibus,
10 quicumque terrae munere vescimur,
    enaviganda, sive reges
    sive inopes erimus coloni.

Frustra cruento Marte carebimus
fractisque rauci fluctibus Hadriae,
15 frustra per autumnos nocentem
    corporibus metuemus Austrum.

Visendus ater flumine languido
Cocytos errans et Danai genus
    infame damnatusque longi
20 Sisyphus Aeolides laboris.

Linquenda tellus et domus et placens
uxor, neque harum, quas colis, arborum
    te praeter invisas cupressos
    ulla brevem dominum sequetur.

25 Absumet heres Caecuba dignior
servata centum clavibus et mero
    tinget pavementum superbo,
    pontificum potiore cenis.

O ve, de svinner, Postumus, Postumus,
de snabba åren - fromhet skall ej ge frist
    för rynkor, hotfull ålderdom och
    döden som du ej förmår betvinga;

om ock du hundra tjurar varenda dag
åt Pluto offrar, blidkar du honom ej,
    får den gud ej att gråta, vilken
    fjättrar med hjälp av den dystra vågen

den trefalt store Geryon, Tityos
och alla oss som mättas av jordens skatt,
    den våg som måste överfaras
    både av kungen och arme bonden.

Förgäves undan blodige Mars vi flyr
och bruten våg på dovt adriatiskt hav,
    förgäves fruktar vi om hösten
    sunnan som hotar att skada kroppen.

Cocytos svart, som ringlar i långsamt lopp,
du nödgas nå och se danaiders släkt
    - beryktad! - liksom Aeoliden
    Sisyphos, dömd till en evig möda.

Din täcka hustru, jorden, palatset skall
du lämna, intet träd, som du odlar, dig
    - en liten tid dess herre - följer
    utom cypressen, förhatligt gravträd.

Cecubervin som sparats bak hundra lås
skall festas upp av arvinge mera värd,
    förständig nog att låta färga
    golvet med prästerligt ädla viner.

Översättning: Ulf Swedjemark